

תת"ע 5034/08/14 - מדינת ישראל נגד אורי מונס, בעצמו

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 5034-08-14 מדינת ישראל נ' מונס
בפני כב' השופט אברהם טננבוים

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אורי מונס

הנאשם

בעצמו

הכרעת דין

הנאשם מר אורי מונס (להלן: "הנאשם") הואשם בעבירה על תקנה 64(ג) ו-22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

כבר בשלב זה אומר כי אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

הטענה העובדתית היא כי ביום 03.08.14 בשעה 10:07, נהג הנאשם במונית מסוג "מרצדס" מ"ר 92-969-26, ולא נתן זכות קדימה לרכב המעורב, בצומת הרחובות צלאח אדין - עואמר בן אלעס, בירושלים (להלן: "הצומת").

ישיבת ההקראה התקיימה ביום 27.10.14 בה כפר הנאשם באשמה. התיק נקבע להוכחות ליום 07.12.2014, והסתיים בו ביום. נקבע כי הכרעת הדין תשלח לצדדים תוך 30 יום.

מטעם התביעה העידה רס"ב ריקי אלקבץ (להלן: "השוטרת") והוגש וסומן כת/1 - דו"ח תנועה 61-2-0064472-4 (להלן: "הדו"ח").

מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו.

לטענת התביעה, הנאשם לא נתן זכות קדימה לרכב המעורב והמשיך בנסיעה רצופה אל תוך הצומת, הגם שבכיוון נסיעתו היה תמרור המורה על מתן זכות קדימה במעגל תנועה (תמרור 301). לטענת התביעה, כתוצאה מהתפרצות

עמוד 1

רכב הנאשם לצומת נאלץ רכב המעורב לעצור על מנת לאפשר נסיעה בטוחה.

מנגד, הנאשם שלא היה מיוצג טען כי נכנס לצומת לאחר שהבחין כי רכב המעורב היה במרחק רב וידע כי ניתן לעבור את הצומת בבטחה. הנאשם הדגיש כי זחל באיטיות לצומת, חיפש חניה וכי ובשום שלב לא התפרץ לצומת. עוד ציין כי הוא נהג ותיק וכי מכיר את הצומת טוב.

דין

השוטרת עשתה עלי רושם אמין, ואין חולק כי אין לה דבר אישי כנגד הנאשם. השוטרת ציינה כי היא הייתה "עושה שם אכיפה מסיבית" בשל היות הצומת בעייתי "ההתפרצות שם". כן ציינה כי הודות לאכיפה "ההתפרצות ירדה" (פרו' עמ' 2, ש' 1-3).

עם זאת, השוטרת ציינה כי "מדובר בצומת בעייתי" (פרו' עמ' 1, ש' 28). עוד ציינה כי היא אינה זוכרת את המקרה הספציפי מלבד הרשום בדו"ח (1/ת) (פרו' עמ' 2, ש' 4).

יצוין כי גם ב"כ המאשימה ציין בסיכומיו לפני כי מדובר "בצומת בעייתית המוכרת לבית המשפט... אני סבור שהבעייתיות של הצומת היא קיימת ומבלי להביע עמדה היא עמוסה" (פרו' עמ' 3, ש' 29-32).

למעשה משנציג התביעה המלומד והשוטרת אינם חולקים על כך כי עסקינן בצומת בעייתי לחלוטין, הרי שדי בכך לזכות את הנאשם מהמיוחס לו.

לא זו אף זו, בניגוד לשוטרת שלא זכרה את האירוע, הנאשם ציין בפני כי הוא זוכר את המקרה היטב וכי הוא מכיר את הצומת טוב.

כך לדבריו היה המקרה: במועד הנטען החל בנסיעה איטית - "בזחילה" וחיפש חנייה. כל זאת עשה לאחר שראה כי הרכב המעורב היה רחוק מהצומת ולאחר שידע בוודאות כי יכול לעבור את הצומת בבטחה. עוד אמר כי זוכר שהשוטרת עמדה מאחורי משאית וייתכן שלא היה לה שדה ראייה. כלשונו:

"הרכב המעורב היה רחוק למרות שהצומת עמוסה, מכיר את הצומת טוב, ואני נזהר וזה היה במהלך המלחמה לא הייתה תנועה עמדה אחרי משאית לא יודע מה ראתה" (פרו' עמ' 2, ש' 24 - 25).

בנוסף לכך, הנאשם כפר על אתר במיוחס לו. כך נכתב בדברי הנהג בדו"ח (1/ת) : " הוא נסע לאט (הכוונה לרכב המעורב - א' טננבוים) , תראי עד עכשיו לאן הוא הגיע..."

תגובת מונית (הכוונה לנאשם- א' טננבוים) : אני עצרתי".

עמוד 2

נוסף לכל האמור נציין כי למרות שהשוטרת עצרה את הרכב המעורב, הלה לא גבתה הודעה מהנהג המעורב אודות המקרה.

אשר על כן, וכאמור ברישא של הכרעת הדין, אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מהמיוחס לו.

המזכירות תשלח העתק הכרעת הדין לצדדים.

לנאשם לשלוח על פי כתובתו רח' אוסישקין 1, רמת השרון.

זכות ערעור לבתי המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, 28.12.2014 בהעדר הצדדים.